

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 2 1 9 5 - 0 / 2022	Zárójelek: Az irat elektronikus iratról készített papír alapú másolat.
Érkezett: 2022. SZEPT 26. Alkotmánybíróság Szigetszentmiklósi Járásbíróság útján	2022 -09- 2 0
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 17 db	Tisztelt Alkotmánybíróság!

SZIGETSZENTMIKLÓSI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
2022 -09- 19	
Módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / faxon / e-mailen	
Melléklet:	Aláírás:
Ügyszám: 149.21.265/2018/III	

Alulírott [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Budapest Környéki Törvényszék 2022. május 18. napján kelt 6.Pf.20.809/2021/12 számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Indítványom indokolásaként az alábbiakat adom elő.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

2007. január 26. napján CHF alapú, „Kölcsönszerződés és opciós szerződés” elnevezésű kölcsönszerződés jött létre a [REDACTED] forgalmi rendszámú Mazda 3 Sport 1.4 CE típusú gépjármű finanszírozására az [REDACTED] Zrt. mint hitelező, valamint [REDACTED] mint adós között.

A kölcsönszerződés alapján az [REDACTED] Zrt. 3.272.500,- forint összegű, svájci frank alapú kölcsönt nyújtott [REDACTED] 120 hónap futamidőre, havi 39.231,- forint összegű törlesztőrészekkel. A törlesztőrészek esedékességének napja minden hónap 26. napja volt. Az ügyleti kamat 7,72281%, az induló teljes hiteldíj mutató (THM) pedig 8,61969 % volt. A kölcsön jellege változó törlesztésű deviza alapú kölcsön volt.

2013. március 14. napján az [REDACTED] Zrt. mint hitelező, [REDACTED] mint adós, valamint közöttem, mint átvállaló között a kölcsönszerződésből fakadó jogok és kötelezettségek átadás-átvételéről szóló megállapodás jött létre. A megállapodás 1. pontja szerint kijelentettem, hogy a Kölcsönszerződést – beleértve az Általános szerződési Feltételeit és a Hitelező Általános Üzletszabályzatát – valamint a Kölcsönszerződés időközbeni módosításait maradéktalanul ismerem, az azokban foglaltakat elolvasás, közös értelmezés, valamint a Hitelező minden szerződéses pontra kiterjedő tájékoztatása után, jelen megállapodás aláírásával kötelezőnek ismerem el magamra nézve.

Mivel a 2014. július és augusztus hónapra kiszámlázott 98.270,-Ft összeget nem fizettem meg, az [REDACTED] Zrt. a kölcsönszerződést 2014. augusztus 18. napján felmondta. A felmondás 1. pontja szerint az [REDACTED] Zrt. a fent hivatkozott 2007.01.26. napján kötött kölcsönszerződést szerződésszegés miatt, azonnali hatállyal felmondja, tekintettel arra, hogy a kölcsönszerződésből fakadó

esedékessé vált fizetési kötelezettség teljesítésével 15 napot meghaladó késedelembe estem. A felmondás részemre 2014. augusztus 27. napján kézbesítésre került.

Az [REDACTED] Zrt. elvégezte az elszámolást a DH2. törvény alapján, mellyel szemben panasszal nem éltem. Az elszámolás során az [REDACTED] Zrt. 641.603,- forint fogyasztói követelést állapított meg részemre.

A fenti tényállás alapján a felperes jogelődje, az [REDACTED] Zrt. keresetében kérte a bíróságot, hogy kötelezzem 2.402.499,- forint és ezen összeg után 2014. augusztus 28. napjától a kifizetés napjáig a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére.

Tisztelettel előadom, hogy a peres eljárásban, védekezésem körében egyebek mellett arra hivatkoztam, hogy a hitelező késedelemre alapított felmondására oly módon került sor, hogy tényleges **késedelmem a felmondás időpontjában nem állt fenn** a kölcsönszerződés DH1 törvényben megállapított tisztességtelen kikötései okán. A felmondáskor tehát nem voltam hátralékban, ha a tisztességtelenül felszámolt 641.603,-forintot is idevesszük, ami több, mint 16 havi részlet, azaz a felmondás tartalmával szemben esedékessé vált fizetési kötelezettségemmel nem estem késedelembe, így a felmondásra alapított kereseti kérelem nyilvánvalóan alaptalan.

A Szigetszentmiklósi Járásbíróság 2021. július 12. napján kelt 14.P.21.265/2018/100. számú ítéletével a keresettel egyezően marasztalt. Az elsőfokú ítélet a felmondáskori késedelemmel kapcsolatban az alábbiakat rögzíti:

„VII/C.

A perben nem volt vitás, hogy az alperes 2014. augusztus 5. napjáig a törlesztőrészleteket az esedékessé vált 17 alkalom helyett 15 alkalommal teljesítette hiánytalanul, ezt követően késedelembe esett, erre tekintettel a felperes jogelődje, az [REDACTED] Zrt. felszólította az alperest a kölcsönszerződésben foglaltak teljesítésére, majd mivel ez eredményre nem vezetett, szerződésszegés miatt a kölcsönszerződést az ÁSZF I.10.1. pontja alapján 2014. augusztus 18. napján kelt levelével azonnal hatállyal felmondta.

A perben nem volt vitás az sem, hogy a felmondás időpontjában a kölcsönszerződésből eredő esedékessé vált be nem fizetett tartozás összege 98.270,- forint volt.

Nem fogadta el a bíróság az alperes azon hivatkozását, hogy a felmondáskor nem volt hátralékban, ha a tisztességtelenül felszámolt 641.603,- forintot is idevesszük, mivel az alperesnek mind a DH törvény szerinti elszámolás előtt, mind pedig a DH törvény szerinti elszámolás után ugyanannyi összegű lejárt tartozása volt, mivel a perbeli szerződéses konstrukcióban az árfolyamrés, a különmemű árfolyamok és az egyoldalú kamatemelések miatt tisztességtelenül felszámított összeg nem jelent meg a havi törlesztőrészletekben, hanem gyűjtőszámlán halmozódott.”

Utalok arra, hogy abból a hivatkozásomból, hogy a felmondáskor nem voltam hátralékban, semmilyen körülmények között nem következik az, hogy a perben nem volt vitás, hogy a felmondás időpontjában a kölcsönszerződésből eredő esedékessé vált be nem fizetett tartozás összege 98.270,- forint volt, hiszen éppen a késedelem fennállását vitattam.

Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésem VII/C. pontjában hivatkoztam a 3330/2020. (VIII.5.) AB határozatra, valamint az ahhoz fűzött párhuzamos indokolásra, ill. a 4/2021. PJE határozatra is.

A Budapest Környéki Törvényszék 2022. május 18. napján kelt 6.Pf.20.809/2021/12. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A késedelemre alapított felmondás körében a jogerős ítélet az alábbiakat rögzíti:

„[68] Az alperes a fellebbezésében nem vitatta, hogy a felmondáskor két havi törlesztőrészlettel (2014. július 5. és augusztus 5.) 98.270,-Ft összegben késedelembe esett. Az elsőfokú bíróság indokát adta annak, hogy a fix törlesztésű konstrukcióra figyelemmel az utóbb elszámolt tisztességtelenül felszámított 641.603,-Ft a felmondáskor fennálló tartozás tényét és összegét miért nem érinti. Ezt a felperes által elsőfokú eljárásban 71. sorszám alatt csatolt törvényi elszámolással alátámasztott megállapítást a fellebbezés nem cáfolta, csak általánosságban hivatkozott az alperes arra, hogy törvényi elszámolásra figyelemmel nem állt fenn tartozása.”

A Törvényszék fenti megállapítását tehát a törvényi elszámolásra alapította.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Szigetszentmiklósi Járásbíróság 2021. július 12. napján kelt 14.P.21.265/2018/100. számú ítéletével szemben fellebbezést terjesztettem elő, így a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget kimerítettem. Felülvizsgálati kérelem előterjesztésének jelen esetben nincs helye.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a peres eljárásban eljáró jogi képviselőm útján 2022. július 22. napján vettem át, így a jelen indítvány előterjesztésére nyitva álló Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti hatvan napos határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Szigetszentmiklósi Járásbíróság és a Budapest Környéki Törvényszék előtt folyamatban volt peres eljárás alperese voltam, a peres eljárás alapját képező kölcsönszerződés adósa vagyok.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A következő pontban bemutatásra kerülő alapjogsérelem a jogerős ítéletet érdemben befolyásolta, tekintettel arra, hogy ugyan a másodfokú eljárás az általam előterjesztett fellebbezés alapján indult meg, azonban az eljáró Törvényszék a fellebbezésben és a másodfokú eljárásban előadott nyilatkozataimat figyelmen kívül hagyva, az elsőfokú ítéletnek a felmondás jogszerűségére vonatkozó megállapítását oly módon hagyta helyben, hogy figyelmen kívül hagyta a t. Alkotmánybíróság korábbi határozataiban rögzített megállapításokat.

Már érdemi ellenkérelmemben is előadott védekezésem alapján egyébként felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a szerződés DH1 törvény által megállapított tisztességtelen kikötései nélkülözése okán valóban késedelemben voltam a felmondás időpontjában. Ezt a Törvényszék a részletes elszámolás alapján találta bizonyítottnak, azonban az eljáró bíróságok

megállapításaiból egyenesen az következik, hogy a bíróságok álláspontja szerint a kölcsönszerződés már szerződéskötéskor is fennálló DH1 törvény szerinti részleges érvénytelensége ellenére a bank jogelődje a részleges érvénytelenséggel nem érintett szerződés szerint járó havonta esedékes törlesztő részletéknél jogszerűen követelt magasabb törlesztő részletet (?!). Épp csak azt nem válaszolta meg a Budapest Környéki Törvényszék (és egyébként a Szigetszentmiklósi Járásbíróság sem) ítéletében hogy: Miért is? A részlegesen érvénytelen szerződési kikötések alapján?(!)

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A perbeli szerződés olyan fogyasztói kölcsönszerződés, mely a DH törvények hatálya alá tartozik.

Védekezésem tartalma ellenére a peres eljárásban eljáró felperes nem igazolta azt, hogy a késedelemre alapított felmondás okát valóban késedelem képezte, az elsőfokú ítélet pedig nem tartalmaz kellő, jogszabállyal alátámasztott indokolást a tekintetben, hogy a DH1 törvény által megállapított tisztességtelen kikötésekre a felmondás érvénytelenségének körében miért nem hivatkozhattam alappal. A másodfokú eljárásban pedig a Budapest Környéki Törvényszék a felmondás jogszerűtlenségének körében kizárólag a felperes által csatolt elszámolást vizsgálta.

Amennyiben a Budapest Környéki Törvényszék által hivatkozott, ám **indokolatlanul hagyott érvelést vesszük figyelembe**, abból az következik, hogy a tisztességtelennek minősített szerződési feltételek igenis léteztek, hiszen azokból vindikál magának felperes olyan jogot, ami alapján nekem ténylegesen magasabb összegben kellett törlesztenem, mint a tisztességtelen kikötések hiányában kellett volna. A **Budapest Környéki Törvényszék érvelése éppen ezért a 6. cikk (1) bekezdésébe ütközik**, hiszen a felperesi jogelőd felmondása a tisztességtelen kikötéseken alapult, azok hiánya esetére a késedelem nem állt volna fenn a felmondás időpontjában. Az EuB erga omnes hatályú döntése alapjaiban cáfolja a Fővárosi Törvényszék érintett megállapításának alaposságát. Minthogy a tisztességtelen kikötések nem fejtenek ki joghatást, azok alapján a felmondás sem okszerű, így engem olyan helyzetbe kell hozni, amelyben akkor lennék, ha a tisztességtelen kikötések nem lennének. Tehát nem beszélhetünk késedelemről az esetemben.

Értelmezhetetlen az az elsőfokú ítéletben rögzített megállapítás, mely szerint „*a perbeli szerződéses konstrukcióban az árfolyamrés, a különmemű árfolyamok és az egyoldalú kamatemelések miatt tisztességtelenül felszámított összeg nem jelent meg a havi törlesztőrésztetekben, hanem gyűjtőszámlán halmozódott.*”, ugyanis a t. Alkotmánybíróság III/1339/2016. számú határozata az alábbiakat rögzíti:

„[31] A DH2-törvény indokolása értelmében az „elszámolás a törvény alapján a jelenben történő korrekció”, a szabályozás célja az, hogy „a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni, mintha a szerződéskötés időpontja óta a 2014. évi XXXVIII. törvény [DH1-törvény] 3. §-

ában meghatározott úrfolyamon, valamint a szerződéskötéskori, eredeti kamatszinten történt volna az elszámolás.” A DH2-törvény 4. § (1) bekezdése ezzel összhangban a semmis kikötés alapján teljesített és a semmis kikötés figyelmen kívül hagyásával kiszámított törlesztőrészek közötti különbözethez a fogyasztó javára túlfizetesként történő elszámolását írja elő. Az 5. § (2) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a fogyasztó követelését úgy kell kiszámítani, mintha a túlfizetéseket a túlfizetés időpontjában előtörlesztésként teljesítették volna.”

„[42] A DH1-törvény és a DH2-törvény [sem ez utóbbinak az indítványozók által megjelölt 4. § (1) bekezdése, sem pedig más rendelkezése] erre vonatkozó kifejezett rendelkezést nem tartalmaz – nem zárja ki a késedelemre alapított felmondás jogszerűtlenségének az elszámolás eredménye alapján történő utólagos megállapítását, de kifejezetten nem is teszi kötelezővé azt. A DH2-törvény az elszámolási elvek és az elszámolási szabályok között (3–5. §§) csak annyit ír elő, hogy a semmis kikötés alapján teljesített és az átszámított törlesztőrészek közötti különbséget túlfizetesként kell elszámolni a fogyasztó javára. A fogyasztó követelését pedig úgy kell kiszámítani, mintha a túlfizetéseket azok időpontjában – az esedékességnél későbbi időpontban történt túlfizetés esetén a következő esedékesség időpontjában – előtörlesztésként teljesítették volna. A fogyasztói követelést főszabály szerint a polgári jog általános szabályainak megfelelően elsősorban a költségre, azután a kamatra és végül a tőketartozásra kell elszámolni.”

„[43] Az elszámolási törvények nem rendelkeznek arról, hogy a túlfizetés utólagos megállapítása befolyásolja-e, s ha igen, milyen módon a szerződés pénzügyi intézmény által történt felmondásának a jogszerűségét. Ebből az következik, hogy a szerződés felmondásának a jogszerűségét a polgári jog egyéb, általános szabályai alapján kell megítélni.”

A t. Alkotmánybíróság határozata szerint tehát a fogyasztói követelés abból keletkezett, hogy a semmis kikötés alapján teljesített és az átszámított törlesztőrészek közötti különbséget túlfizetesként kellett elszámolni a fogyasztó javára. A jelen esetben a hitelező az elszámolás 2015.02.01. fordulónapjára 641.603,-Ft fogyasztói követelést határozott meg, így kizárható az a jogerős ítéletben is hivatkozott megállapítás, mely szerint a tisztességtelenül felszámított összeg nem jelent meg a havi törlesztőrészekben, hiszen amennyiben a tisztességtelenül felszámított összeg valóban nem jelent volna meg a törlesztő részekben, abban az esetben fogyasztói követelésem sem keletkezett volna. Az elsőfokú ítélet helybenhagyására nem kerülhetett volna sor. Minthogy elszámolási kötelezettség a fix törlesztésű konstrukciók tekintetében is terhelte a pénzintézeteket, voltaképpen azt lehetséges megállapítani, hogy a jogerős ítélet a felmondás jogszerűsége körében önálló indokolást nem is tartalmaz és nyilatkozataim alapján tévesen rögzíti azt, hogy nem vitattam azt, hogy a felmondáskor két havi törlesztőrészlettel késedelembe estem, hiszen ellenkérelmem érintett része éppen a felmondáskori késedelem hiányára utal.

Bár a t. Alkotmánybíróság visszautasította az 54/2014. (XII. 10.) MNB rendelet 6. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására vonatkozó indítványt, azonban a hivatkozott AB határozat szerint **a szerződés felmondásának a jogszerűségét a polgári jog egyéb, általános szabályai (Ptk.) alapján kell tehát megítélni**, nem pedig az MNB rendelet 6. § (2) bekezdése alapján.

Alkotmányjogi szempontból jelentősége annak van, hogy védekezésem érintett részét az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálta, a felmondás jogszerűségével kapcsolatos, jogerős

ítéletben rögzített megállapítás pedig a III/1339/2016. számú AB határozat 31., 42. és 43. francia bekezdésébe ütközik.

Az Európai Unió Bíróságának **C-118/17. számú ítélete szerint:**

„41. Ugyanakkor e 6. cikk (1) bekezdését illetően a Bíróság azt is kimondta, hogy azt úgy kell értelmezni, hogy egy tisztességtelennek minősített szerződési feltételt főszabály szerint úgy kell tekinteni, mint amely **nem is létezett, úgyhogy a fogyasztóra nézve nem fejthet ki joghatást; ezen értelmezésnek azon jogi és ténybeli állapot helyreállítását kell eredményeznie, amelyben a fogyasztó az említett kikötés hiányában lenne** (lásd ebben az értelemben: 2016. december 21-i Gutiérrez Naranjo és társai ítélet, C-154/15, C-307/15 és C-308/15, EU:C:2016:980, 61. pont).”

A Kúria **4/2021. PJE határozatának** IV.3. pontja azt rögzíti, hogy:

„A **DH2 törvény tehát az árfolyamrész alkalmazását és az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő tisztességtelen kikötésekkel kapcsolatos elszámolás keretében – a szabályozás lényegét tekintve – az érintett kölcsönszerződések részleges érvénytelensége folytán a törlesztőrészek megfelelő újraszámításáról és a semmis kikötések alapján teljesített befizetések elszámolásáról rendelkezett.**”

A Tisztelt Alkotmánybíróság **3330/2020. (VIII.5.) AB határozatához Dr. Szabó Marcel alkotmánybíró által fűzött párhuzamos indokolás szerint:**

„[34] Az Európai Bíróság gyakorlata alapján a fenti megállapítással szemben azonban kijelenthető, hogy a tisztességtelen feltételt (mely jelen esetben az alapügyben megállapított tényállás alapján feltehetően az ún. árfolyamrész mint másodlagos szerződési elem alkalmazásához kötődik) úgy kell tekinteni, mintha létre sem jött volna, ekként az **indítványozó állított túlfizetése nem az elszámolás pillanatában keletkezik, hanem az első törlesztőrészlet megfizetését követően folyamatosan fennáll és növekszik, azaz nem a tisztességtelenség megállapítása időpontjának, hanem a tisztességtelen feltétel alkalmazása időpontjának (azaz gyakorlatilag a szerződéskötés időpontjának) van jelentősége** annak megítélése szempontjából, hogy a fogyasztó késedelembe esett-e. **Önmagában egy vagy több törlesztőrészlet megfizetésének elmulasztása csak akkor minősülhet fogyasztói késedelemnek, ha a fogyasztó bármely okból történő túlfizetésének mértéke nem éri el a meg nem fizetett törlesztőrészlet összegét.** Csak ezzel az értelmezéssel biztosítható (az alapügyben megkötött szerződésre is alkalmazandó) 93/13/EGK irányelv 6. cikk (1) bekezdésének érvényesülése. Az uniós jog és a magyar jog devizahitelekkel kapcsolatos összhangjának biztosításával összefüggésben utalok (annak megisméltése nélkül) a 3297/2020. (VII. 17.) AB végzéshez fűzött párhuzamos indoklásomra is.”

Miként a párhuzamos indokolás is rögzíti azt, hogy önmagában egy vagy több törlesztőrészlet megfizetésének elmulasztása csak akkor minősülhet fogyasztói késedelemnek, ha a fogyasztó bármely okból történő túlfizetésének mértéke nem éri el a meg nem fizetett törlesztőrészlet összegét, ám ezt a túlfizetési mértéket az eljáró bíróságok nem vizsgálták meg megfelelően. A peres eljárás során rendelkezésre álló részletes elszámolás „A” táblázata a szerződés eredeti lefutását, míg a „B” táblázat az újraszámított lefutást tartalmazzák. Az „A” táblázat „R” oszlopa szerint **2014.08.05.** napján – értelemszerűen fogyasztói követelés hiányában – **98.270,-Ft** lejárt tartozásom állt fenn, míg a „B” táblázat „R” oszlopa szerint **ugyanezen a**

napon – fogyasztói követelés mellett! – szintén 98.270,-Ft lejárt tartozásom állt fenn. A „B” táblázat „R” oszlopában rögzített adat kizárható, hiszen már ekkor is volt fogyasztói követelésem. Marasztalásomra pedig kizárólag ezen adat miatt került sor, ami alapvetően sérti a hatékony bírói jogvédelem igényének elvét.

Ami bizonyos az az, hogy a felmondást követően, az elszámolás fordulónapjára 16 törlesztő részletnek megfelelő fogyasztói követelést határozott meg a hitelező, noha a felmondás és az elszámolás fordulónapja között 5 havi törlesztő részlet vált esedékessé, amelyhez ha hozzászámítjuk a 2014. júliusi és augusztusi elmaradt törlesztő részleteket, még mindig marad 9 hónapnyi túlfizetés, amiből viszont az következik, hogy a felmondás időpontjában nem állt fenn a felmondást megalapozó késedelmem, mitöbb túlfizetésben voltam a hitelezővel szemben.

„A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is” (Indokolás [24]). „Az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [38]}.” {3025/2016.(II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}” (Tisztelt Alkotmánybíróság 3027/2018. (II. 6.) AB HATÁROZATÁNAK 13. francia bekezdése)

Mínt hogy a bíróság a felek nyilatkozataihoz kötve van, nincs lehetőség arra, hogy a bíróság védekezésem egy részét, valamint a vonatkozó AB határozatok és PJE határozat rendelkezéseit figyelmen kívül hagyja. Ez a körülmény pedig sérti a tisztességes eljáráshoz való alapjogot, sérti az Alaptörvény felhívott rendelkezéseit, különös tekintettel arra is, hogy a jelen esetben felülvizsgálatnak nincs helye.

„A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségének megítélése, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés tekintetében felvetődik, hogy az [alkotmánybírósági határozattal] elbírált ügy tényállásához és alkotmányjogi tételeihez lényeges szempontból kapcsolódó, releváns alkotmányjogi kérdést is érintő más ügyekben kellően figyelembe vételre került-e az Alkotmánybíróság korábbi határozata. Mivel az Abtv. 39. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság határozata mindenkire – így az előttük folyó ügyben eljáró bíróságokra is értelemszerűen – kötelező, az Alkotmánybíróság indítványra ellenőrzi, vizsgálja, és szükség esetén az ítélet megsemmisítésével orvosolja, hogy megfelelően érvényesítik-e a bíróságok a mindenkire nézve kötelező alkotmánybírósági határozat alkotmányos tartalmát” {17/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [19]}.

A jogerős ítélet pedig még arra sem tért ki, hogy miként lehetett ugyanolyan összegű lejárt tartozásom fogyasztói követelés hiányában és fogyasztói követelés mellett a felmondást megelőzően.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Tisztelettel előadom, hogy nem kezdeményeztem a jelen panasszal támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

A jelen indítványt jogi képviselőm útján terjesztem elő, az ügyvédi meghatalmazás az indítvány mellékletét képezi.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy a jelen beadvány alapján induló alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok / **nem járulok hozzá.**

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Jelen panaszhoz az alábbi dokumentumokat csatolom:

- ügyvédi meghatalmazást
- a peres eljárás alapját képező kölcsönszerződést, jóváhagyási értesítőt, ÁSZF-et
- a kölcsönszerződés módosítását
- a kölcsönszerződésből fakadó jogok és kötelezettségek átadás-átvételéről megnevezésű megállapodást
- a kölcsönszerződés futamidejének módosítását
- a kölcsönszerződés felmondását
- a DH2 törvény szerinti elszámolási értesítőt
- a részletes elszámolást
- a Szigetszentmiklósi Járásbíróság 14.P.21.265/2018/100. számú ítéletét
- az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett fellebbezésemet
- A Budapest Környéki Törvényszék 6.Pf.20.809/2021/12. számú ítéletét

Budapest, 2022. szeptember 19.

Tisztelettel:

képv:

Dr. Krizsa Lajos
ügyvéd
Krizsa Ügyvédi Iroda

